

225. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Bij artikel XII van de Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 11 Februari 1925 (*Staatsblad* 1927, n°. 65) waren de partijen tot deze Overeenkomst, te weten: Groot-Britannië, Britsch-Indië, Frankrijk, Japan, Nederland, Portugal en Siam, overeengekomen periodiek gezamenlijk den toestand op het gebied van het gebruik van bereid opium te onderzoeken. Een eerste bijeenkomst zou uiterlijk in 1929 plaats hebben. Zij had echter eerst twee jaren later plaats. De Regeering van Groot-Britannië had n.l. ter Volkenbondsvergadering van 1928 verklaard, dat de pogingen tot beteugeling van den smokkelhandel in opium in het Verre Oosten niet tot het gewenschte doel hadden geleid, zoodat de vooruitzichten voor een geleidelijke en afdoende afschaffing van het opiumgebruik (artikel 6 van het Haagsche Opiumverdrag) zeer ongunstig waren. De Britsche Regeering achtte het daarom van groot belang, dat een kleine commissie van bekwame en onpartijdige personen vóór de bijeenroeping van de eerste op grond van artikel XII van de Overeenkomst van 1925 te houden Conferentie den toestand in het Verre Oosten zou onderzoeken. China stelde echter zijn bereidverklaring een zoodanige commissie te ontvangen onder meer afhankelijk van de voorwaarde, dat het onderzoek zich zou uitstrekken tot alle landen, die opium verbouwen of narcotica aanmaakten. Aangezien een zoo uitgebreid onderzoek niet in de bedoeling lag, kon met deze door China gestelde voorwaarde niet worden ingestemd, zoodat het onderzoek van de commissie zich niet tot dat land kon uitstrekken.

De vervolgens door den Raad benoemde commissie bestond uit de heeren E. E. EKSTRAND, oud-Gezant van Zweden, thans directeur van de Sociale en Opiumsecties van het Secretariaat van den Volkenbond, voorzitter, M. L. GÉRARD, Directeur-Generaal van het Amortisatiefonds van de Belgische Openbare Schuld en voorzitter van de Belgische Vereeniging voor Staatshuishoudkunde, en Dr. J. HAVLASA, oud-Gezant van Tsjechoslovakije te Rio de Janeiro. In Januari 1931 bracht deze commissie, die van 4 September 1929 tot 12 Mei 1930 het Verre Oosten bezocht, het eerste deel van haar verslag uit, waarin een twintigtal aanbevelingen tot verbetering van de bestrijding van het gebruik van bereid opium waren opgenomen. Deze aanbevelingen strekten tot grondslag aan de door den Raad van den Volkenbond bijeengeroepen Conferentie, die op 9 November 1931 bijeenkwam en wel op uitnodiging van de Siameesche Regeering te Bangkok. Behalve de partijen van de Overeenkomst van 1925 waren ook China en de Vereenigde Staten van Amerika door den Volkenbondsraad ter Conferentie uitgenoodigd. De Chineesche Regeering besloot evenwel uit financiële overwegingen zich van deelneming aan de Conferentie te onthouden; de Amerikaansche Regeering zond een waarnemer naar de Conferentie.

Als vertegenwoordigers van de Nederlandsche Regeering werden bij Koninklijk besluit van 9 October 1931, n°. 21, aangevoerd de heeren:

W. G. VAN WETTUM, Regeeringsadviseur in internationale opiumzaken, vertegenwoordiger van Nederland in de Raadgevende Opiumcommissie, eerste afgevaardigde;

Mr. C. PH. C. E. STEINMETZ, Hoofdinspecteur, Hoofd van den Dienst der Opiumregie in Nederlandsch-Indië, en

Mr. H. HOLTkamp, Administrateur bij het Departement van Financiën in Nederlandsch-Indië.

De heer P. G. G. J. LUBBERS, fungerend Inspecteur bij den dienst der Opiumregie, werd benoemd tot secretaris der delegatie.

Behalve in een Slotakte, waarop hieronder nader wordt teruggekomen, zijn de resultaten van de Conferentie nedergelegd in een nieuwe Overeenkomst, waarvan een Nederlandsche vertaling als Bijlage I aan deze Memorie is toegevoegd.

Naar het oordeel van ondergeteekenden moet deze nieuwe Overeenkomst, die een aanvulling vormt op de Overeenkomst van 1925, door Nederland worden aanvaard.

Artikel I is te beschouwen als een verdere stap op den weg naar het volledig Staatsmonopolie voor den verkoop in het klein van bereid opium. Schreef de Overeenkomst van 1925 in haar artikel I onder 3 (a) voor, dat, waar mogelijk, een proef moest worden genomen met een stelsel, waarbij de personen, die regie-opium in het klein verkoopen, een vast salaris en niet provisie van den verkoop genieten, in het thans aangenomen artikel is bepaald, dat als regel die verkoop plaats moet vinden in Regeeringsverkoopplaatsen, beheerd door Regeeringsambtenaren. Alleen op grond van plaatselijke omstandigheden kan het beheer der verkoopplaatsen aan andere personen worden overgelaten, die echter door de Regeering moeten worden aangewezen en geen provisie van den verkoop, doch een vaste toelage ontvangen.

Evenals bij de Overeenkomst van 1925 ten aanzien van het overeenkomstige artikel bepaald is, is het nieuwe artikel niet van toepassing, indien een stelsel in werking is, waarbij bereid opium alleen mag worden verkocht aan gelicentieerde en gerantsoeneerde personen, en daarenboven dit stelsel voldoende of betere waarborgen ter zake verschaft.

Ter Conferentie heeft de Nederlandsche afvaardiging de zekerheid gekregen, dat het nieuwe artikel I ruimte laat aan het stelsel der vervoerslicenties zooals dit in Nederlandsch-Indië wordt toegepast.

De bepaling in het eerste lid van artikel II bestond reeds in zwakkeren vorm in de artikelen II en III van de Overeenkomst van 1925, waar over „minderjarigen” wordt gesproken. Thans wordt de leeftijdsgrens aangegeven en op 21 jaar gesteld en bovendien het gebruik van opium door personen beneden dien leeftijd uitdrukkelijk verboden. Voor Nederlandsch-Indië heeft deze bepaling ten gevolge, dat bedoelde leeftijdsgrens moet worden verhoogd van 18 tot 21 jaar, waartegen in de practijk geen bezwaar bestaat.

Het tweede lid is nieuw en beoogt, onder bedreiging van zware straffen tegen overtreders, den minderjarige zooveel doenlijk tegen verleiding door anderen te beschermen.

Artikel III heeft ten gevolge, dat de in Nederlandsch-Indië reeds van oudsher bestaande gewoonte om bij den verkoop van opium contante betaling te vorderen wettelijk dient te worden vastgelegd.

Artikel IV heeft uit den aard der zaak voor Nederlandsch-Indië geen beteekenis. Het is een gevolg van de van Britsche zijde gevoelde wenschelijkheid om Hongkong te voorzien van bereid opium, afkomstig van de opiumfabriek te Singapore.

De overige artikelen van de Overeenkomst bevatten de gebruikelijke bepalingen omtrent bekrachtiging, inwerkingtreding en opzegging en zijn in hoofdzaak overgenomen van de Overeenkomst van 1925. Slechts dient te worden gewezen op artikel VI, volgens hetwelk de Overeenkomst niet in werking treedt dan na door alle Hooge Verdragsluitende Partijen te zijn bekrachtigd, zulks in tegenstelling met de Overeenkomst van 1925, die reeds in werking trad na bekrachtiging door twee der Hooge Verdragsluitende Partijen.

De aanvaarding van de Overeenkomst zal wijzigingen medebrengen in de wetgeving van Nederlandsch-Indië ten aanzien van de volgende punten:

1. Verhooging van de leeftijdsgrens, waaronder het opiumverbruik aan een ieder is verboden, van achttien tot een en twintig jaar (artikel II van de Overeenkomst);

Voorbehoud bevoegdheid tot bekrachtiging Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 Nov. 1931.

2. Opneming in de opiumwetgeving van de strafbepaling als bedoeld in het tweede lid van artikel II van de Overeenkomst;

3. Vastlegging van het in de practijk reeds bestaande voorschrift, dat regie-opium niet anders dan tegen contante betaling mag worden verkocht.

Aangezien bovengenoemde wetswijzigingen nog niet tot stand zijn gekomen, is aan dit wetsontwerp de vorm gegeven van een ontwerp van wet tot voorbehoud der bevoegdheid tot bekrachtiging van de Overeenkomst.

Ter Conferentie werd tevens een Slotakte, die een elftal aanbevelingen nopens de te volgen politiek bevat, aangenomen. Deze Slotakte is als Bijlage II bij deze Memorie gevoegd, terwijl een vertaling van den zakelijken inhoud daarvan als Bijlage III is opgenomen.

Deze aanbevelingen betreffen, zooals door den tweeden ondergeteekende reeds in de Memorie van Antwoord inzake de begroting van Nederlandsch-Indië voor het dienstjaar 1932¹⁾ gedeeltelijk werd medegedeeld, het doen van stappen ter bereiking van overeenstemming over beperking van productie van het ruwe materiaal (aanbeveling I); de invoering, waar mogelijk, van regionale licenties en rantsoneerstelsels (II); de registratie van de koopers en van de door hen ingekochte hoeveelheden (III); het belang, gelegen in het verbeteren van de levensvoorwaarden van die categorieën der bevolking, waaruit de schuivers gewoonlijk voortkomen (IV); het jaarlijks overleggen van een overzicht betreffende inkomsten en uitgaven van de monopolies (V); de bedreiging van zware straffen tegen personen, die bij groote smokkelzaken achter de schermen werken (VI); het zoo veel mogelijk aan den omloop onttrekken van het bij het schuiven van opium in de pijp achterblijvende residu (VII); de uitbreiding van het onderling overleg tusschen de verschillende Monopolies tot de vraagstukken betreffende de genezing van aan opium verslaafden en de nazorg voor de genezen verklaarden (VIII)²⁾; het besteden van zorg aan evenbedoelde genezing en nabehandeling (IX); wetenschappelijk onderzoek inzake den invloed van het rooken van opium, methoden van genezing van aan opium verslaafden (X); completeering van de jaarlijks te verstrekken gegevens (XI).

¹⁾ Gedrukte Stukken, Zitting 1931—1932, 4, n°. 43, bladz. 27 en 28.

²⁾ Over het plan ter verkrijging van een goede samenwerking handelt de laatste paragraaf van de Slotakte.

In haar geheel geven deze aanbevelingen een gedragslijn aan, welke door de betrokken Regeeringen bij het bestrijden van het opiumgebruik is te volgen. De Regeering kan met deze gedragslijn, die geheel aansluit bij de in Nederlandsch-Indië gevolgde opiumpolitiek, volkomen instemmen.

Uit de voorlaatste paragraaf van de Slotakte blijkt, dat de Conferentie tot de slotsom kwam, dat geen radicale maatregelen ter onderdrukking van het opiumgebruik mogelijk zijn, zoolang opium op zeer groote schaal wordt voortgebracht en in de gebieden der betrokken Mogendheden in groote hoeveelheden wordt binnengesmokkeld. Ter inlichting van den Volkenbondsraad en de publieke opinie werd, ook omdat de bevindingen van de commissie van onderzoek nopens de opiumproductie in China door den afgevaardigde van dat land in den Raad sterk waren bestreden, een gemeenschappelijke verklaring opgesteld aangaande de productie en het smokkelen van opium, in de hoop, dat publicatie van de feiten de betrokken Regeeringen er toe zou nopen om die productie te beperken en den uitvoer voor onwettige doeleinden te verhinderen.

De Volksraad heeft in zijn vergadering van 8 September 1932 geadviseerd tot aanneming van het onderhavig wetsontwerp. Het advies van dat College is ter voldoening aan het bepaalde bij het tweede lid van artikel 71 der Indische Staatsregeling in afdruk hierbij gevoegd.

In herinnering moge worden gebracht, dat de tekst van de Overeenkomst, de Slotakte en de verklaring betreffende den smokkelhandel, alsmede het verslag van de Nederlandsche afvaardiging nopens de werkzaamheden van de Conferentie, ter kennisneming van de leden op de Griffie nedergelegd zijn bij schrijven van den eersten ondergeteekende van 22 Maart 1932. Gelijkzeitig met dit wetsontwerp worden de vier deelen van het rapport van de commissie van onderzoek (document C. 635. M. 254, 1930) en de processen-verbaal der Conferentie (C. 577. M. 284. 1932) op de Griffie nedergelegd.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
BEELAERTS VAN BLOKLAND.

De Minister van Koloniën,
DE GRAAFF.

OVEREENKOMST.

Het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Frankrijk, Britsch-Indië, Japan, Nederland, Portugal en Siam,

Besloten hebbende den toestand, wat betreft de toepassing in hun bezittingen en gebieden in het Verre Oosten van Hoofdstuk II van het Internationale Opiumverdrag van 's-Gravenhage van 23 Januari 1912 en van de Overeenkomst van Genève van 11 Februari 1925, te onderzoeken en na te gaan, welke maatregelen kunnen worden getroffen om de afschaffing van het gebruik van rookopium te verwezenlijken,

Hebben daartoe als hun Gevolmachtigden benoemd:

(Lijst van Gevolmachtigden.)

Die, na den huidigen toestand in het Verre Oosten te hebben onderzocht en na de conclusies en de aanbevelingen van de commissie, door den Volkenbond belast met het instellen van een onderzoek naar het toezicht op het opiumrooken in het Verre Oosten, te hebben overwogen,

Na hun in goeden en behoorlijken vorm bevonden volmachten te hebben nedergelegd,

Zijn overeengekomen de Overeenkomst van Genève op de volgende wijze aan te vullen:

Artikel I.

De verkoop in het klein en de distributie van opium zullen slechts kunnen plaats vinden in verkoopplaatsen van de Regeering, dat wil zeggen in verkoopplaatsen, die aan de Regeering toebehooren en die door haar beheerd worden; of wel waar de plaatselijke omstandigheden de oprichting van een dergelijke verkoopplaats zouden bemoeilijken, in verkoopplaatsen, die onder toezicht van de Regeering worden beheerd door personen, die daartoe door de Regeering zijn benoemd en die slechts met een vaste betaling worden beloond en niet met provisie van de verkoopen.

De bovenstaande bepaling behoeft niet te worden toegepast, wanneer een stelsel van vergunning en rantsoenering van de rookers bestaat, dat gelijkwaardige of meer afdoende waarborgen biedt, of gedurende de handhaving als volstrekt tijdelijken maatregel van door het Monopolie gecontroleerde verkoopplaatsen.

Artikel II.

1. Het is aan personen beneden den leeftijd van 21 jaren verboden opium te rooken of een opiumkit binnen te gaan.

2. Ieder, die een persoon beneden den leeftijd van 21 jaren aanzet om opium te rooken, een opiumkit binnen te gaan of zich opium te verschaffen, of die het begaan van een dergelijke handeling door zulk een persoon begunstigt, zal zich schuldig maken aan een misdrijf, waartegen gestrengere straffen, gevangenisstraf inbegrepen, zullen kunnen worden geëischt.

Artikel III.

De Hooge Verdragsluitende Partijen komen overeen een wettelijken grondslag te geven aan de reeds algemeen gevolgde practijk, bereid opium slechts tegen contante betaling te verkoopen.

Artikel IV.

Ten einde te voorzien in een strenger toezicht op den aanmaak van bereid opium, zal ieder Regeeringsmonopolie het recht hebben zich van bereid opium te voorzien bij een fabriek van een Regeeringsmonopolie in een ander gebied van dezelfde mogendheid.

Artikel V.

Deze Overeenkomst is slechts van toepassing op de bezittingen en gebieden in het Verre Oosten van de Hooge Verdragsluitende Partijen, met inbegrip van de pachtgebieden en onder protectoraat staande gebieden, waar het gebruik van bereid opium tijdelijk is toegestaan.

Bij de bekrachtiging zal iedere Hooge Verdragsluitende Partij kunnen verklaren, dat haar aanvaarding van de Overeenkomst zich niet uitstrekt tot enig gebied, waarover zij slechts een protectoraat uitoefent, en zij kan later voor ieder zoodanig uitgesloten protectoraat tot de Overeenkomst toetreden, door middel van een kennisgeving van toetreding, nedergelegd bij den Secretaris-Generaal van den Volkenbond, die van deze nederlegging onmiddellijk kennis geeft aan alle andere Hooge Verdragsluitende Partijen.

Artikel VI.

Deze Overeenkomst, waarvan de Fransche en de Engelsche tekst beide authentiek zijn, zal onderworpen zijn aan bekrachtiging.

De oorkonden van bekrachtiging zullen zoo spoedig mogelijk bij den Secretaris-Generaal van den Volkenbond worden nedergelegd.

Voorbehoud bevoegdheid tot bekrachtiging Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 Nov. 1931.

De Overeenkomst zal slechts in werking treden na door alle Hooge Verdragsluitende Partijen te zijn bekrachtigd. De datum van inwerkingtreding zal zijn de negentigste dag na de ontvangst door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond van de laatste bekrachtiging.

Deze Overeenkomst zal door den Secretaris-Generaal van den Volkenbond op den dag harer inwerkingtreding worden geregistreerd.

Artikel VII.

Indien een der Hooge Verdragsluitende Partijen deze Overeenkomst wenscht op te zeggen, zal de opzegging schriftelijk ter kennis van den Secretaris-Generaal van den Volkenbond moeten worden gebracht, die onmiddellijk afschrift van de opzegging aan de andere Hooge Verdragsluitende Partijen zal doen toekomen, met vermelding van den datum waarop hij haar heeft ontvangen.

De opzegging zal slechts ten opzichte van de Hooge Verdragsluitende Partij, die daarvan heeft kennis gegeven, gelden, en zulks een jaar nadat de kennisgeving den Secretaris-Generaal bereikt heeft.

TEN BLIJKE WAARVAN bovengenoemde Gevolmachtigden deze Overeenkomst onderteekend hebben.

GEDAAN te Bangkok, den zeven en twintigsten November negentienhonderd een en dertig, in één enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat van den Volkenbond en waarvan de voor eensluitend gewaarmerkte afschriften aan alle Hooge Verdragsluitende Partijen zullen worden uitgereikt.

(Onderteekeningen.)

BIJLAGE II VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING

ACTE FINAL

La Conférence, convoquée en vertu de l'article XII de l'Accord de Genève du 11 février 1925, en vue d'examiner la situation, en ce qui concerne l'application du chapitre II de la Convention internationale de La Haye sur l'opium du 23 janvier 1912 et de l'Accord de Genève du 11 février 1925, et d'étudier les suggestions de la Commission chargée par la Société des Nations de procéder à une enquête sur le contrôle de l'opium à fumer en Extrême-Orient, s'est réunie, sur l'invitation du Gouvernement siamois à Bangkok, au Sahadaya Smagom Hall, du 9 au 27 novembre 1931.

Les Gouvernements ci-dessous mentionnés ont participé à la Conférence et ont désigné pour leurs plénipotentiaires :

ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET
D'IRLANDE DU NORD.*Délégué :*

Sir Malcolm Delevingne, K.C.B., Adjoint permanent au Secrétaire d'Etat, Ministère de l'Intérieur.

Conseillers techniques :

M. D. W. Tratman, C.M.G., Premier secrétaire colonial adjoint, Hong-Kong.

M. G. E. Cator, Directeur des monopoles du Gouvernement, Etablissements du Détroit.

M. A. B. Jordan, Secrétaire par intérim aux Affaires chinoises, Etats malais fédérés.

M. J. D. Lloyd, Chef du Service de répression de l'opium, Hong-Kong.

Secrétaire :

M. J. M. Martin, Premier secrétaire adjoint au Ministère des Colonies, Londres.

FRANCE.

Délégué :

Son Excellence M. Roger Maugras, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République française à Bangkok.

Délégué suppléant :

M. Bourgois, Consul de France.

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1932—1933.

FINAL ACT

The Conference convened in accordance with Article XII of the Geneva Agreement of February 11th, 1925, to review the position in regard to the application of Chapter II of the Hague International Opium Convention of January 23rd, 1912, and of the Geneva Agreement, and to consider the suggestions made by the Commission appointed by the League of Nations to enquire into the control of opium-smoking in the Far East, met, by the invitation of the Siamese Government, in the Sahadaya Smagom Hall at Bangkok from November 9th to 27th, 1931.

The Governments mentioned hereunder took part in the Conference, for which they had appointed the following Plenipotentiaries :

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND.*Delegate :*

Sir Malcolm Delevingne, K.C.B., Permanent Deputy Under-Secretary of State of the Home Office.

Technical Advisers :

Mr. D. W. Tratman, C.M.G., Principal Assistant Colonial Secretary, Hong-Kong.

Mr. G. E. Cator, Superintendent of Government Monopolies, Straits Settlements.

Mr. A. B. Jordan, Acting Secretary for Chinese Affairs, Federated Malay States.

Mr. J. D. Lloyd, Head of the Opium Preventive Service, Hong-Kong.

Secretary :

Mr. J. M. Martin, Assistant Principal at the Colonial Office, London.

FRANCE.

Delegates :

His Excellency M. Roger Maugras, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the French Republic at Bangkok.

Substitute Delegate :

M. Bourgois, Consul of France.

Voorbehoud bevoegdheid tot bekrachtiging Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 Nov. 1931.

Conseiller technique:

M. Touzet, Directeur adjoint des Finances de l'Indochine.

INDE.

Délégué:

M. J. B. Marshall, C.I.E., Commissaire de l'Accise de Birmanie.

JAPON.

Délégués:

Son Excellence M. Y. Yatabe, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté l'Empereur du Japon à Bangkok.

M. S. Munesuye, Secrétaire au Ministère des Affaires d'outre-mer, Tokio.

Conseillers techniques:

M. C. Kuroi, Ingénieur du Service d'hygiène du Gouvernement général de Kouan-Toung.

Le Dr K. Shimojo, Ingénieur du Service d'hygiène du Gouvernement général de Taïwan.

M. Kusama, du Ministère des Affaires étrangères, Tokio.

Secrétaire:

M. A. Kodaki, Vice-Consul au Consulat général impérial du Japon à Calcutta.

Secrétaires-adjoints:

M. R. Amata, Chancelier de la Légation impériale du Japon à Bangkok.

M. E. Hirokawa, Chancelier de la Légation impériale du Japon à Bangkok.

M. Takahashi.

PAYS-BAS.

Délégués:

M. W. G. van Wettum, Conseiller du Gouvernement néerlandais pour les Affaires internationales de l'opium.

Le Dr. C. Ph. C. E. Steinmetz, Inspecteur en chef, Chef du Service de la régie de l'opium des Indes néerlandaises.

Le Dr. H. Holtkamp, Administrateur au Département des finances des Indes néerlandaises.

Secrétaire:

M. P. G. G. J. Lubbers, Inspecteur par intérim du Service de la régie de l'opium des Indes néerlandaises.

PORTUGAL.

Délégués:

M. João Pereira de Magalhães, Directeur des Services administratifs civils, chargé du Gouvernement de Macao.

Technical Adviser:

M. Touzet, Assistant Director of Finance of Indo-China.

INDIA.

Delegate:

Mr. J. B. Marshall, C.I.E., Excise Commissioner of Burma.

JAPAN.

Delegates:

His Excellency M. Y. Yatabe, His Imperial Japanese Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Bangkok.

M. S. Munesuye, Secretary of the Ministry for Overseas Affairs, Tokio.

Technical Advisers:

M. C. Kuroi, Health Engineer of the Government-General of Kwantung.

Dr. K. Shimojo, Health Engineer of the Government-General of Taiwan.

M. Kusama, of the Ministry for Foreign Affairs, Tokio.

Secretary:

M. A. Kodaki, Vice-Consul, Imperial Japanese Consulate-General, Calcutta.

Assistant Secretaries:

M. R. Amata, Chancellor of the Imperial Japanese Legation at Bangkok.

M. E. Hirokawa, Chancellor of the Imperial Japanese Legation at Bangkok.

M. Takahashi.

THE NETHERLANDS.

Delegates:

M. W. G. van Wettum, Adviser to the Netherlands Government in International Opium Questions.

Dr. C. Ph. C. E. Steinmetz, Chief Inspector, Head of the Opium Régie of the Netherlands Indies.

Dr. H. Holtkamp, Administrator of the Department of Finance of the Netherlands Indies.

Secretary:

M. P. G. G. J. Lubbers, Acting Inspector of the Opium Régie of the Netherlands Indies.

PORTUGAL.

Delegates:

Dr. João Pereira de Magalhães, Director of Civil Administration Services in charge of the Government of Macao.

Voorbehoud bevoegdheid tot bekrachtiging Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 Nov. 1931.

M. Pedro José Lobo, Inspecteur des Services économiques, Directeur du Monopole de l'opium, Macao.

Dr. Pedro José Lobo, Inspector of Economic Services, Superintendent of the Opium Monopoly, Macao.

SIAM.

Délégués :

Phya Srivisar Vacha, Sous-Secrétaire d'Etat au Ministère des Affaires étrangères.

Son Altesse Sérénissime le Prince Visadhanajaga Jayanta, Directeur général du Service des Recettes.

Conseiller technique :

Phya Bibadanakorn, Directeur général de l'Administration de l'opium.

Secrétaire :

Phra Manjuvadi, Directeur du Service de la Société des Nations au Ministère des Affaires étrangères.

Secrétaires adjoints :

Luang Chalerm, Inspecteur au Service des recettes.

Luang Abhirom, Sous-Directeur au Département central du Ministère des Finances.

Nai Nobpawan Purnasiri, Sous-Chef de bureau au Ministère des Affaires étrangères.

Participant à la Conférence à titre d'observateur :

ETATS-UNIS D'AMERIQUE.

Observateur :

M. John Kenneth Caldwell, Consul général des Etats-Unis d'Amérique.

Conseiller de l'observateur :

Le colonel Lucien R. Sweet, de la Gendarmerie philippine.

La Conférence a adopté un nouvel accord complétant l'Accord de Genève, ainsi qu'une série de recommandations adressées aux gouvernements intéressés et au Conseil de la Société des Nations. Ces recommandations sont les suivantes :

I.

La Conférence,

Se rangeant à la conclusion de la Commission d'enquête nommée par la Société des Nations, à savoir que la suppression de l'usage de l'opium préparé a pour condition une limitation effective de la production de l'opium ;

Considérant que cette limitation ne peut être réalisée que par voie d'accord international,

Fait sienne la proposition de la Commission demandant que toutes les mesures possibles soient prises en vue de réaliser cet accord et la soumet à l'examen des gouvernements intéressés.

SIAM.

Delegates :

Phya Srivisar Vacha, Under-Secretary of State for Foreign Affairs.

His Serene Highness Prince Visadhanajaga Jayanta, Director-General of the Revenue Department.

Technical Adviser :

Phya Bibadanakorn, Director-General of the Opium Department.

Secretary :

Phya Manjuvadi, Chief of the League of Nations Section, Ministry for Foreign Affairs.

Assistant Secretaries :

Luang Chalerm, Inspector, Revenue Department.

Luang Abhirom, Sub-Director, Central Department of the Ministry of Finance.

Nai Nobpawan Purnasiri, Sub-Chief of Bureau, Ministry for Foreign Affairs.

Participating at the Conference as Observer :

UNITED STATES OF AMERICA.

Observer :

Mr. John Kenneth Caldwell, Consul-General of the United States of America.

Adviser to the Observer :

Colonel Lucien R. Sweet, of the Philippines Constabulary.

The Conference adopted a further agreement supplementing the Geneva Agreement and a series of recommendations addressed to the Governments concerned and to the Council of the League of Nations, as follows :

I.

The Conference,

Agreeing with the conclusion of the Commission of Enquiry appointed by the League of Nations that the suppression of the use of prepared opium is dependent on the effective limitation of the production of opium ; and

Considering that the limitation of the production of opium can be effected only through international agreement :

Supports the proposal made by the League Commission to the effect that all possible steps should be taken to bring about such agreement, and recommends the proposal to the consideration of the Governments concerned.

II.

La Conférence,

Reconnaissant que l'existence de quantités considérables d'opium illicite constitue l'obstacle principal qui s'oppose à la restriction de la consommation d'opium préparé au moyen d'un système de licences et de rationnement, tel que le recommande la Commission d'enquête;

Considérant également que les régions dans lesquelles l'usage de l'opium préparé est temporairement autorisé ne se trouvent pas toutes pareillement exposées au trafic illicite et que, dans certaines régions, ce trafic n'existe pas ou n'existe que dans une très faible mesure;

Prenant note également de l'expérience faite dans ce domaine par certains pays,

Recommande aux gouvernements des territoires dans lesquels l'habitude de fumer l'opium est temporairement autorisée d'examiner, dans l'esprit le plus favorable, la possibilité d'appliquer le système de licences et de rationnement dans les régions où le trafic illicite ne constitue pas un obstacle sérieux.

III.

La Conférence,

Considérant qu'il est désirable que le système de licences et de rationnement soit adopté dès que les circonstances le permettront;

Estimant que la première mesure préparatoire à l'application de ce système consiste dans l'adoption d'un système d'immatriculation des fumeurs et d'enregistrement des ventes, et,

Constatant qu'il existe actuellement deux méthodes appliquées, à cet effet, dans certains territoires, à savoir:

a) La délivrance, à chaque fumeur, d'une carte d'identité qu'il est tenu de présenter lors de chaque achat et l'inscription de tout achat fait par lui;

b) L'inscription, au moment de la vente, du nom et de l'adresse de l'acheteur, ainsi que de la quantité d'opium achetée, et la tenue d'un registre central établi d'après ces registres locaux,

Signale, aux gouvernements des pays qui n'appliquent encore aucun système d'immatriculation, l'opportunité d'adopter l'une ou l'autre des méthodes mentionnées ci-dessus.

IV.

La Conférence,

Considérant que les causes qui mènent à l'usage de l'opium à fumer se trouvent surtout: a) dans les conditions d'existence des classes dans lesquelles se recrutent principalement les fumeurs et b) dans l'idée que l'opium fumé guérit ou soulage en cas de maladie;

Reconnaissant également que, malgré les progrès importants déjà réalisés pour l'amélioration de ces conditions et pour le développement des services médicaux et sanitaires dans les territoires d'Extrême-Orient des Etats intéressés, et malgré les résultats encourageants déjà obtenus, il reste beaucoup à faire au point de vue de l'extension de l'œuvre accomplie dans ce domaine,

II.

The Conference,

Recognising that the main obstacle in the way of the restriction of the consumption of prepared opium by means of a system of licensing and rationing, as recommended by the Commission of Enquiry, is the existence of large supplies of illicit opium;

Taking note, also, of the fact that all the regions in which the use of prepared opium is temporarily authorised are not equally exposed to the illicit traffic, and that in some regions illicit traffic does not exist or only exists to an insignificant extent;

Taking note also of the experience of certain Governments in the matter:

Recommends that the Governments of the territories in which opium-smoking is temporarily authorised should examine in the most favourable spirit the possibility of applying, in those regions where the illicit traffic does not constitute a serious obstacle, the system of licensing and rationing.

III.

The Conference,

Bearing in mind the desirability of adopting the system of licensing and rationing as soon as circumstances permit;

Considering that the first step in preparation for the enforcement of the above system is the adoption of a system of registering smokers and recording the sales; and

Noting that there are at present two methods by which this is being done in some territories —namely:

(a) Issuing to each smoker an identification card which he is required to produce on the occasion of each purchase and recording each purchase made by him;

(b) Recording, at the time of the sale of opium, the name and address of the purchaser and the amount of opium purchased, and compiling from such records a central register;

Recommends to the Governments of those countries that have not yet adopted any form of registration the advisability of adopting one or other of the above measures.

IV.

The Conference,

Considering that the causes which lead to the adoption of the practice of opium-smoking are to be found chiefly (a) in the conditions of life of the classes from which opium smokers are mainly drawn, and (b) in the belief that the practice is a remedy for or means of alleviating disease;

Recognising, also, that, while important progress has already been made in the improvement of those conditions and in the extension of medical and health services in the Far-Eastern territories of the Powers concerned and encouraging results have been obtained, much remains to be done in developing and extending work on these lines;

Recommande qu'un programme d'extension de ce genre soit considéré comme un élément important de la politique de l'opium de tous les gouvernements intéressés.

V.

La Conférence recommande qu'un compte spécial de l'opium faisant ressortir, d'une part, les recettes provenant du Monopole de l'opium et, d'autre part, toutes les dépenses connexes au contrôle de la consommation et à la lutte contre l'habitude de fumer l'opium, soit établi chaque année et joint en annexe au rapport annuel que le gouvernement du territoire soumet à la Société des Nations.

VI.

La Conférence,

Considérant les profits énormes réalisés par le trafic illicite de l'opium et convaincue qu'une peine d'amende ne constitue pas en soi une sanction suffisante pour décourager toute participation à ce trafic,

Recommande aux gouvernements de prévoir dans la législation en vigueur sur leur territoire, à moins que des dispositions à cet effet n'y figurent déjà, des stipulations portant que :

a) Toutes les personnes convaincues d'avoir, d'une façon quelconque, préparé l'exécution, par d'autres, d'actes de contrebande d'opium, seront condamnées à une peine de prison, sous la réserve que les tribunaux pourront, à leur discrétion, atténuer la peine dans des cas particuliers, et,

b) Que le maximum de la peine d'emprisonnement pouvant être infligée devra être suffisamment élevé pour constituer une mesure préventive efficace.

(La délégation japonaise a déclaré ne pouvoir accepter cette résolution, en ce qui concerne Formose.)

VII.

La Conférence recommande que toutes les mesures possibles soient prises en vue d'obtenir que le dross produit par l'opium fumé soit remis au gouvernement; elle signale que la tâche des gouvernements à cet égard se trouverait sérieusement facilitée s'il était possible d'utiliser un procédé simple, d'application pratique, qui permette de déterminer la nature du dross ainsi remis, c'est-à-dire de savoir s'il a été déjà fumé à nouveau, s'il est adulteré ou s'il a été produit par de l'opium autre que l'opium du gouvernement.

VIII.

La Conférence recommande que les arrangements envisagés à l'article VIII de l'Accord de Genève, visant les échanges de renseignements et de vues au sujet du trafic illicite de l'opium, soient étendus et s'appliquent à toutes les questions d'un intérêt commun, concernant la suppression de l'habitude de fumer l'opium, en particulier aux mesures préventives qui peuvent être prises pour remédier aux conditions qui favorisent le développement de cette habitude, au traitement des opiomanes et à leur surveillance après guérison. Elle considère également qu'il serait utile, surtout dans le cas de territoires où les conditions sont analogues, que des conférences pussent avoir lieu de temps à autre entre les représentants des services intéressés, afin de discuter les mesures à prendre pour les fins ci-dessus mentionnées.

Recommends that such development and extension should be treated as an important part of the opium policy of all the Governments concerned.

V.

The Conference recommends that a special opium account showing, on the one side, the revenue derived from the Opium Monopoly and, on the other side, all the expenditure connected with the control of consumption and with the campaign against the habit of smoking opium should be prepared annually, and that this account should be annexed to the annual report submitted by the Government of the territory to the League of Nations.

VI.

The Conference,

Having in mind the large profits made in the illicit traffic in opium, and being convinced that the imposition of a monetary penalty is not by itself sufficient to deter persons from taking part in such traffic:

Recommends to the Governments represented that the laws in force in their territories should, unless provisions to the same effect are already in force, provide

(a) That, subject to the discretion of the courts to mitigate the penalty in particular cases, the penalty of imprisonment should be imposed in the case of persons proved to have taken steps, in any way whatsoever, for the carrying out by others of acts of illicit traffic in opium, and

(b) That the maximum term of imprisonment that may be imposed shall be of such severity as will prove an adequate deterrent.

(The Japanese delegation stated that it could not accept this resolution as applied to Formosa.)

VII.

The Conference recommends that all practicable measures should be taken to obtain the return to the Government of the dross produced by the smoking of prepared opium, and points out that it would be of great assistance to the Opium Administrations if a simple test could be devised which could be readily applied for determining the character of the dross brought in, and, in particular, whether it has already been resmoked, whether it is adulterated, or whether it is the product of other than Government opium.

VIII.

The Conference recommends that the arrangements contemplated by Article VIII of the Geneva Agreement for the exchange of information and views in regard to the illicit traffic in opium should be extended to cover all matters of common interest in connection with the suppression of the practice of opium-smoking, including particularly the remedial measures that may be taken for removing the causes which lead to the practice and for the treatment and after-care of opium-addicts. It also considers that it would be valuable, especially in the case of territories where the conditions are similar, if conferences could take place from time to time between the representatives of the services concerned to discuss the measures to be taken for the purposes mentioned.

Une procédure de ce genre facilitera l'adoption générale des mesures dont les différents gouvernements auront reconnu l'efficacité.

IX.

La Conférence, après avoir examiné les résultats des expériences faites dans les différents territoires en ce qui concerne la guérison des fumeurs invétérés, signale à tous les gouvernements intéressés l'importance d'adopter des dispositions adéquates pour assurer le traitement de toutes les personnes sincèrement désireuses de se guérir de leur habitude, de prendre des mesures actives en vue d'encourager les fumeurs à chercher la guérison et de développer ou d'encourager, par l'intermédiaire d'institutions bénévoles, la sauvegarde des personnes guéries après traitement, afin de les protéger contre les rechutes.

X.

La Conférence,

Considérant que la tâche des gouvernements, dans la lutte contre l'habitude de fumer l'opium, se trouverait facilitée s'ils avaient à leur disposition des renseignements plus complets et plus autorisés sur certaines questions, à savoir:

1° Les effets physiologiques et psychologiques sur l'individu, de l'habitude: a) de fumer l'opium, b) de fumer le dross d'opium;

2° Les éléments composants de l'opium qui produisent ces effets, ainsi que la possibilité et les moyens d'éliminer, de remplacer par quelque substance inoffensive, ou de rendre inoffensifs de toute autre manière, lesdits éléments;

3° Les méthodes de traitement des fumeurs d'opium;

4° La recherche d'un procédé qui puisse être facilement employé et qui permette de déterminer la nature du dross remis par le fumeur et de s'assurer que ce dross n'a été ni fumé à nouveau, ni adulteré, ni produit par de l'opium autre que celui du gouvernement.

Recommande que des mesures soient prises afin qu'il soit procédé, d'après un plan qui sera discuté entre les gouvernements intéressés, à des recherches sur ces différentes questions, et que l'assistance de la Commission consultative et du Comité d'hygiène de la Société des Nations soit demandée pour la préparation d'un programme de recherches et la surveillance de son exécution.

XI.

La Conférence,

Considérant que des renseignements détaillés doivent être fournis à la Société des Nations sur la situation dans les territoires où l'usage de l'opium préparé est temporairement autorisé,

Recommande que la Commission consultative de l'opium de la Société des Nations soit invité à préparer, à l'intention des gouvernements de ces territoires, le cadre d'un rapport annuel contenant des détails sur les questions supplémentaires suivantes:

Mesures prises pour décourager l'usage de l'opium préparé (article VII de l'Accord de Genève), traitement et surveillance après guérison des opiomanes, classes de la population auxquelles appartiennent les fumeurs, quantité moyenne d'opium consommée annuellement par les fumeurs de chaque nationalité, consommation d'opium par tête d'habitant et prix de l'opium pratiqués par le trafic illicite.

*
* *

Action on these lines will facilitate the general adoption of measures that have been found by the different Governments to be effective.

IX.

The Conference, after consideration of the experience acquired in the different territories in regard to the cure of addiction to opium-smoking, urges upon all the Governments concerned the importance of adequate provision being made for the treatment of all persons genuinely desiring to be cured of their addiction, and of the Governments taking active steps to encourage persons to seek the cure of their addiction, and to promote, or encourage through voluntary effort, the after-care of persons who have undergone a cure, with a view to safeguarding them against relapse.

X.

The Conference,

Considering that the work of the Governments in dealing with the practice of opium-smoking would be facilitated if more complete and authoritative information were available on certain questions—namely:

(i) The effects, physiological and psychological, on the individual of the practice (a) of smoking opium, (b) of smoking opium dross;

(ii) What are the constituents of opium which produce those effects, and whether and how it is possible to eliminate, replace by some harmless substance, or otherwise render harmless such constituents;

(iii) Methods of cure of addiction to opium-smoking;

(iv) Provision of a test which can be readily applied for determining the character of dross brought in—*e.g.*, whether it has already been resmoked, or is adulterated, or is the product of other than Government opium;

Recommends that arrangements should be made for research into these questions on a plan to be agreed between the Governments concerned, and that the assistance of the Advisory Committee and of the Health Committee of the League should be obtained in preparing a programme for such research and supervising its execution.

XI.

The Conference,

Considering that detailed information should be furnished to the League of Nations regarding the situation in the territories where the use of prepared opium is temporarily authorised:

Recommends that the Opium Advisory Committee of the League should be asked to prepare, for the use of the Governments of these territories, a form of annual report which would include particulars as regards the following additional matters:

The measures taken to discourage the use of prepared opium (Article VII of the Geneva Agreement); the cure and after-care of opium-addicts; the classes of the population to which the opium-smokers belong; the average quantity consumed annually by smokers of each nationality; the consumption of opium per head of the population, and the current prices of opium in the illicit traffic.

*
* *

Voorbehoud bevoegdheid tot bekrachtiging Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 Nov. 1931.

La Conférence a abouti à la conclusion que toute mesure radicale en vue de la suppression de l'habitude de fumer l'opium demeure impossible tant que la production d'opium reste aussi énorme et que des quantités considérables d'opium continuent à être introduites en fraude dans les territoires des pays intéressés; elle a jugé essentiel de signaler la situation, en ce qui concerne la production et la contrebande de l'opium, à la fois au Conseil de la Société et à l'opinion publique, dans l'espoir que la publication des faits amènera les gouvernements des pays intéressés à prendre des mesures actives afin de limiter cette production et d'empêcher l'exportation en vue de fins illicites.

*
* * *

Au cours de la Conférence, les chefs des services de l'opium qui étaient présents ont élaboré un programme d'étroite coopération entre leurs services respectifs, pour la répression du trafic illicite de l'opium dans les territoires d'Extrême-Orient.

EN FOI DE QUOI les délégués ont signé le présent Acte.

FAIT à Bangkok, le vingt-sept novembre mil neuf cent trente et un, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les États représentés à la Conférence.

ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE DU NORD

Malcolm DELEIVINGNE

FRANCE

Roger MAUGRAS

G. BOURGOIS

IN FAIT WHEREOF the Delegates have signed the present Act.

DONE at Bangkok, the twenty-seventh day of November, one thousand nine hundred and thirty-one, in a single copy, which shall be deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and of which authenticated copies shall be delivered to all States represented at the Conference.

UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND

FRANCE

The Conference came to the conclusion that no radical measures for the suppression of the practice of opium-smoking are practicable while the production of opium continues on an enormous scale and while large quantities of opium are smuggled into the territories of the Powers concerned, and considered it essential to place on record the position in regard to the production and smuggling of opium, both for the information of the Council of the League of Nations and of public opinion, and in the hope that the publication of the facts may lead the Governments of the countries concerned to take active steps to limit such production and prevent exportation for illicit purposes.

*
* * *

During the Conference, a scheme for ensuring close co-operation between the respective opium services in regard to the suppression of the illicit traffic in opium in the Far-Eastern territories was prepared by the heads of those services who were present at the Conference.

INDE

J. B. MARSHALL

INDIA

JAPON

Y. YATABE
S. MUNESUYE

JAPAN

PAYS-BAS

VAN WETTUM
STEINMETZ
H. HOLTKAMP

THE NETHERLANDS

PORTUGAL

João P. DE MAGALHÃES
Pedro José LOBO

PORTUGAL

SIAM

Phya SRIVISAR
VIWAT

SIAM

SLOTAKTE.

De Conferentie, bijeengeroepen uit hoofde van artikel XII van de Overeenkomst van Genève van 11 Februari 1925, teneinde den toestand wat betreft de toepassing van Hoofdstuk II van het Internationale Opiumverdrag van 's Gravenhage van 23 Januari 1912 en van de Overeenkomst van Genève van 11 Februari 1925, te onderzoeken en de aanbevelingen van de commissie, door den Volkenbond belast met het instellen van een onderzoek naar het toezicht van het opiumrooken in het Verre Oosten, te overwegen, is op uitnoodiging van de Siameesche Regeering te Bangkok, in de Schadaya Smagom Hall, van 9 tot 27 November 1931, bijeengekomen.

De Conferentie heeft een nieuwe Overeenkomst ter aanvulling van de Overeenkomst van Genève gesloten, alsmede een aantal aanbevelingen, gericht tot de betrokken Regeeringen en tot den Raad van den Volkenbond, aangenomen. Deze aanbevelingen zijn de volgende:

I.

De Conferentie,

Zich aansluitende aan de conclusie van de door den Volkenbond benoemde commissie van onderzoek, dat de onderdrukking van het gebruik van bereid opium afhankelijk is van een daadwerkelijke beperking van de productie van opium;

Overwegende, dat deze beperking slechts door een internationale overeenkomst kan worden bereikt,

Ondersteunt het voorstel van de commissie, dat alle mogelijke maatregelen zullen worden genomen, teneinde deze overeenkomst tot stand te brengen, en beveelt het voorstel in de aandacht van de betrokken Regeeringen aan.

II.

De Conferentie,

Erkennende, dat het bestaan van aanzienlijke hoeveelheden onwettig opium het voornaamste beletsel is voor de beperking van het gebruik van bereid opium door middel van een stelsel van licenties en rantsoeneering, zooals dat door de commissie van onderzoek is aanbevolen;

Eveneens overwegende, dat de streken, waar het gebruik van bereid opium tijdelijk is toegestaan, niet alle in gelijke mate aan den smokkelhandel blootgesteld zijn en dat in enkele streken geen smokkelhandel bestaat of deze slechts in zeer geringe mate gedreven wordt;

Eveneens in aanmerking nemend de ondervinding door sommige landen ten deze opgedaan,

Beveelt den Regeeringen van de gebieden, waar het opiumrooken tijdelijk is toegestaan, aan, in de meest gunstige gezindheid de mogelijkheid te onderzoeken, om in de streken, waar de smokkelhandel geen ernstig beletsel vormt, het stelsel van licenties en rantsoeneering toe te passen.

III.

De Conferentie,

Overwegende de wenschelijkheid, om het stelsel van licenties en rantsoeneering, zoodra de omstandigheden het toelaten, te aanvaarden;

van oordeel, dat de eerste voorbereidende maatregel tot de toepassing van dat stelsel bestaat in de aanvaarding van een stelsel van inschrijving van de rookers en van de verkochte hoeveelheden, en,

Vaststellende, dat er op het oogenblik twee methoden bestaan, die met dat doel in sommige streken worden toegepast, te weten:

a) De afgifte aan iederen rooker van een identiteitskaart, die hij gehouden is bij iederen aankoop en bij inschrijving van den door hem gedanen aankoop te toonen;

b) De inschrijving op het oogenblik van den verkoop van den naam en het adres van den koper, alsmede van de hoeveelheid gekocht opium, en het bijhouden van een centraal register aan de hand van deze locale registers,

Wijst den Regeeringen van de landen, die nog geen enkel stelsel van inschrijving toepassen, op de wenschelijkheid, één der bovengenoemde methoden in practijk te brengen.

IV.

De Conferentie,

Overwegende, dat de oorzaken, die tot het gebruik van bereid opium leiden voornamelijk gelegen zijn a) in de bestaansvoorwaarden van de volksklassen, waaruit hoofdzakelijk de rookers voortkomen, en b) in de meening, dat opium in geval van ziekte genezing of verzachting brengt;

Eveneens erkennende, dat ondanks den reeds bereikten belangrijken vooruitgang in de verbetering van deze bestaansvoorwaarden en in de uitbreiding van de geneeskundige en sanitaire diensten van de gebieden in het Verre Oosten der belanghebbende Staten, zoomede dat ondanks de bemoedigende resultaten, die reeds bereikt zijn, nog veel te doen blijft wat betreft de uitbreiding van het op dit gebied verrichte,

Beveelt aan, dat zoodanige ontwikkeling en uitbreiding als een belangrijk element in de opiumpolitiek van alle betrokken Regeeringen zal worden beschouwd.

V.

De Conferentie beveelt aan, dat jaarlijks een speciale opiumrekening zal worden aangelegd, waaruit enerzijds zullen blijken de inkomsten uit het opiummonopolie en anderzijds alle uitgaven, die verband houden met het toezicht op het gebruik en met de bestrijding van de gewoonte van het opiumrooken, en dat deze rekening als bijlage gevoegd zal worden bij het jaarverslag, dat de Regeering van het gebied aan den Volkenbond uitbrengt.

VI.

De Conferentie,

Overwegende de groote winsten bij den onwettigen handel in opium behaald en overtuigd, dat een boete op zich zelf niet een voldoende straf is om iedere deelneming aan dien handel tegen te gaan,

Beveelt den Regeeringen aan, in de op haar gebieden geldende wetgevingen, tenzij zoodanige bepalingen daarin reeds zijn opgenomen, voor te schrijven, dat:

a) Alle personen, waarvan bewezen is, dat zij op eenigerlei wijze de uitvoering door anderen van daden met betrekking tot den smokkelhandel in opium hebben voorbereid, tot gevangenisstraf zullen worden veroordeeld met dien verstande, dat de rechtbanken in bijzondere gevallen die straf zullen kunnen verzachten, en,

b) dat het maximum der op te leggen gevangenisstraf hoog genoeg zal zijn om voldoende preventieve werking uit te oefenen.

(De Japansche delegatie heeft verklaard deze resolutie niet te kunnen aanvaarden voor wat betreft Formosa.)

VII.

De Conferentie beveelt aan, dat alle mogelijke maatregelen zullen worden genomen om te bereiken, dat de uit het rooken van bereid opium verkregen dross aan de Regeering zal worden afgeleverd, en wijst er op, dat de taak der Regeeringen ter zake belangrijk verlicht zou worden, indien het mogelijk was een eenvoudig procédé te vinden, dat gemakkelijk toegepast kon worden, om het karakter van den ingeleverden dross te bepalen, te weten of deze reeds opnieuw gerookt is, vervalscht is, dan wel verkregen is uit ander opium dan Regie-opium.

VIII.

De Conferentie beveelt aan, dat de regelingen bedoeld in artikel VIII van de Overeenkomst van Genève en beoogende het uitwisselen van inlichtingen en inzichten met betrekking tot den onwettigen handel in opium, zullen worden uitgebreid en alle vraagstukken van gemeenschappelijk belang, in verband met het onderdrukken van de gewoonte van het opiumrooken, zullen omvatten en met name de preventieve maatregelen, die genomen kunnen worden om verbetering te brengen in de toestanden, die de ontwikkeling van deze gewoonte in de hand werken, zoomede de behandeling en de nabehandeling van aan opium verslaafden. Zij oordeelt eveneens, dat het nuttig zou zijn, vooral in het geval van gebieden, waar gelijksoortige toestanden heerschen, van tijd tot tijd conferenties te beleggen tusschen de vertegenwoordigers der betrokken diensten, ten einde de voor bovengenoemde doeleinden te treffen maatregelen te bespreken.

Een dergelijke handelwijze zal de algemeene aanvaarding van maatregelen, waarvan de doelmatigheid door de verschillende Regeeringen erkend zal zijn, vergemakkelijken.

IX.

De Conferentie, na de ervaring in de verschillende gebieden opgedaan met betrekking tot de genezing van aan het rooken van opium verslaafden te hebben overwogen, wijst allen betrokken Regeeringen op het belang, dat doelmatige voorzieningen worden getroffen om de behandeling te verzekeren van alle personen, die oprecht verlangend zijn van hun gewoonte genezen te worden, dat krachtige maatregelen worden genomen om rookers aan te moedigen genezing te zoeken, zoomede dat door middel van liefdadige instellingen de nabehandeling van genezen personen wordt bevorderd en aangemoedigd, teneinde hen voor een terugvallen tot hun oude gewoonte te behoeden.

X.

De Conferentie,

Overwegende, dat de taak der Regeeringen in haar strijd tegen de gewoonte van het opiumrooken verlicht zou worden, indien

zij de beschikking hadden over meer volledige en meer gezaghebbende inlichtingen over zekere punten, te weten:

1°. De physiologische en psychologische uitwerking op het individu van de gewoonte: (a) opium te rooken, (b) dross van opium te rooken;

2°. De bestanddeelen van het opium, die deze uitwerkingen veroorzaken, alsmede de mogelijkheid en de middelen, deze bestanddeelen uit te doen drijven, door een onschadelijke stof te vervangen of op andere wijze onschadelijk te maken;

3°. De methoden van behandeling van opiumrookers;

4°. Het zoeken naar een wijze van onderzoek, die gemakkelijk kan worden aangewend om het karakter van den door den rooker afgegeven dross te bepalen en zeker te zijn dat die dross niet opnieuw gerookt is, noch vervalscht is, noch verkregen is uit ander opium dan Regie-opium,

Beveelt aan, dat maatregelen genomen zullen worden, teneinde volgens een door de betrokken Regeeringen te bespreken plan te geraken tot onderzoekingen over deze verschillende vraagstukken, en dat de bijstand van de Raadgevende Opiumcommissie en van het Gezondheidscomité van den Volkenbond ingeroepen zal worden voor de voorbereiding van een programma van onderzoekingen en het toezicht op de uitvoering daarvan.

XI.

De Conferentie,

Overwegende, dat uitvoerige inlichtingen aan den Volkenbond moeten worden verschaft nopens den toestand in de gebieden, waar het gebruik van bereid opium tijdelijk is toegestaan,

Beveelt aan, dat aan de Raadgevende Opiumcommissie van den Volkenbond verzocht zal worden ten behoeve van de Regeeringen van die gebieden, den vorm van een jaarrapport op te stellen, dat bijzonderheden over de volgende aanvullende punten bevat:

Maatregelen, genomen om het gebruik van bereid opium (artikel VII van de Overeenkomst van Genève) tegen te gaan, behandeling en nabehandeling na genezing van aan opium verslaafden, volksklassen, waartoe de rookers behooren, gemiddelde hoeveelheid opium, die jaarlijks door de rookers van iedere nationaliteit gebruikt wordt, opiumverbruik per hoofd van de bevolking en prijs van opium in den smokkelhandel.

*
* *

De Conferentie is tot de slotsom gekomen, dat geen radicale maatregelen ter bestrijding van de gewoonte van het opiumrooken kunnen worden genomen, zolang de productie van opium op buitengewoon groote schaal blijft plaats vinden en zolang belangrijke hoeveelheden opium in de gebieden der betrokken Staten heimelijk worden ingevoerd, en zij heeft het van belang geacht de aandacht zoowel van den Raad van den Volkenbond als van de publieke opinie op den toestand ten aanzien van de productie en van den smokkelhandel van opium te vestigen, in de hoop, dat de publicatie van de feiten de Regeeringen der betrokken landen zal aansporen krachtdadige maatregelen te treffen om deze productie te beperken en den uitvoer voor onwettige doeleinden te verhinderen.

*
* *

Tijdens de Conferentie hebben de aanwezige hoofden der opiumdiensten een programma van nauwe samenwerking tusschen hun onderscheidenlijke diensten, ter onderdrukking van den onwettigen handel in opium in de gebieden van het Verre Oosten opgesteld.

BIJLAGE **IV** VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.VOLKSRAAD n°. 2363.*Onderwerp:*Advies van den Volksraad betr.
een ontwerp van wet (Ond. 64).

Batavia, den 8sten September 1932.

Ik heb de eer Uwer Excellentie eerbiedig mede te deelen, dat de Volksraad in zijn vergadering van heden besloten heeft te adviseeren tot aanneming van het den Raad bij Uwer Excellentie's kabinetsbrief van 18 Augustus 1932 N°. 15 om advies aangeboden ontwerp van wet tot voorbehoud der bevoegdheid tot bekrachtiging van de Overeenkomst nopens het gebruik van bereid opium van 27 November 1931.

De Voorzitter van den Volksraad,
J. W. MEYER RANNEFT.

Aan

*Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal
van Nederlandsch-Indië.*